

[Haustrup Clemmensen.]

er holdt, men yderligere kraftigt forøget, således at det bliver næsten 2.000 mill. kr., og hvis udviklingen i indeværende kalenderår fortsætter, som den ulykkelig er i gang med, vil det ikke være 2.000 mill. kr., men et betydelig større beløb endda, der bliver betalingsbalanceunderskuddet i 1968.

Det er en situation, som ingen regering eller ingen opposition kan være upåvirket af, allermindst i en situation, hvor landets muligheder for at optage lån i udlandet er overordentlig begrænsede og overordentlig vanskelige.

Jeg går ud fra, at hr. Per Hækkerup heller ikke vil benægte, at der er en inflationsagtig udvikling i gang i det danske samfund, som har forringet vor konkurrenceevne og dermed svækket vore muligheder for at opretholde en høj beskæftigelse og skabe et virkeligt fundament, hvorpå yderligere velstandsfremskridt kan bygges. Jeg går ud fra, at den socialdemokratiske ordfører også vil erkende, at der, hvad angår den effektive forrentning i landet, er en lidet smigrende europæisk højderekord at konstatere.

Statsfinanserne gjorde man naturligvis også bemærkninger om fra socialdemokratiske side, og det synes, som om det voldte nogen smerte, at man har drøftet de yderligere 800 mill. kr. i stigning på statsfinansernes udgiftsside. Men det er jo en kendsgerning, at ikke mindst den devaluering, der blev gennemført i november efter den britiske devaluering, har betydet meget væsentlige yderligere udgiftsstigninger på det forestående finansårs budget, ikke mindst på hele lønningssområdet.

For nu at afslutte det afsnit, hvor jeg gerne ville forsøge at gøre nogle bemærkninger om landets økonomiske situation, vil jeg også sige, at vi yderligere i en årække — hvad jeg går ud fra man også erkender fra alle sider i denne sal — har været i den situation, at de gennemsnitlige pengeindkomster er steget væsentligt stærkere end produktionen. Ikke alle grupper har fået andel i denne stigning, tværtimod; der er grupper, der er blevet overordentlig hårdt ramt og har været overordentlig vanskeligt stillet. Men enhver må selvfølgelig erkende, at vi ikke år efter år kan fortsætte en udvikling, hvor de gennemsnitlige pengeindkomster stiger stærkere end produktionen,

endda ofte dobbelt så stærkt. Det må derfor være vor opgave med alle midler at få produktionen forøget, og der er i regeringens tiltrædelseserklæring givet en klar udtalelse om og vist forståelse for denne problematik og anvist veje til at forsøge at nå disse mål.

Ingen kan med rette hævde, at der under valgkampen fra det konservative folkepartis side har været malet i for mørke farver vedrørende landets økonomiske situation, måske snarere tværtimod. Vi har understreget hele tiden, at en så alvorlig økonomisk situation krævede handlekraft og krævede, at befolkningen indstillede sig på at bære byrder. Fra mit partis side lægger vi afgørende vægt på, at den indsats, der nu skal gøres, sker hurtigt og bliver effektiv. Det har ofte været en mindretalsregerings skæbne, at indsatsen for at rette en skæv økonomisk udvikling op skete for langsomt og ikke tilstrækkelig konsekvent. Vi har tillid til, at den nu tiltrådte flertalsregering netop i dette alvorlige og afgørende spørgsmål uden forsikelse vil tage fat på den økonomiske saneringsopgave, der er af vældig størrelsesorden.

Det skulle være overflødigt at gøre bemærkninger derom, men for at forebygge enhver misforståelse ønsker det konservative folkeparti at fremhæve, at indsatsen på disse områder som en selvfølge må ske socialt afbalanceret. Vi drømmer ikke om at medvirke til ensidige foranstaltninger her.

Vi vil i denne forbindelse også føle det som vor pligt at understrege — i modstrid med mentaliteten førhen fra tidligere regeringers side — at der ikke i denne alvorlige økonomiske situation er behov for eller plads til grøftegravning mellem de enkelte befolkningsgrupper; der er tværtimod behov for at understrege et interessesfællesskab, der er stort og afgørende. Vi lægger derfor også vægt på, at klimaet på arbejdspladsen forbedres, ikke kun på denne Christiansborg-arbejdsplads, men også på de mange arbejdspladser landet over. Vi imødeser med store forventninger de forhandlinger, der nu skal i gang mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer om at forny og udbygge samarbejdsudvalgsaftalen. Vi tror, der her er gode resultater at hente. Vi tror også, at staten over for sine medarbejdere har yderligere at opnå. Vi følger derfor med den største interesse arbejdet i tjenestemand-